

Ad spørgsmål 20:

Ved „synlige i terrænet“ forstås, at de pågældende jordfaste fortidsminder umiddelbart kan erkendes. I det helt overvejende antal tilfælde vil de opregnede fortidsminder rage op i terrænet og således kunne ses med det blotte øje.

Spørgsmål 21:

En nærmere begrundelse for, at det skulle være nødvendigt at frede alle de mindesmærker, der er nævnt i forslagets § 48.

Ad spørgsmål 21:

I de fleste lande i verden betragtes de jordfaste fortidsminder som en væsentlig del af den kulturelle arv, og der lægges derfor stor vægt på deres beskyttelse. De meget strenge lovgivninger på dette område i Norge og Sverige belyser situationen i vore nabolande. I kommissionens betænkning side 293 ff. er givet en oversigt over de forskellige grupper af jordfaste fortidsminder og deres kulturhistoriske betydning. Som det videre fremgår af kommissionens betænkning er det alt overvejende antal af disse fortidsminder fredet ved tinglyste deklamationer. Forslaget medfører, som det fremgår af kommissionsbetænkningen, principielt ingen udvidelse af den nugældende

ordning, men en afklaring af tvivlsproblemer, der har meldt sig under lovens administration.

Spørgsmål 22:

Bør der ikke i forslagets § 52 kræves en dokumentation for påstanden om tilstedeværelsen af jordfaste fortidsminder? Vil der i lovtæksten kunne indsættes et krav om, at meddelelsen fra rigsantikvaren skal være begrundet?

Ad spørgsmål 22:

Der gives efter den gældende ordning en dokumentation eller begrundelse, idet selve indholdet af den deklamation, der begæres tinglyst, har form af en beskrivelse af det pågældende fortidsminde efter dets art, type og udseende. Endvidere har man i vidt omfang for voldstedernes vedkommende medsendt detailkort, udarbejdet efter opmålinger foretaget i forbindelse med registrering.

Det vil derfor næppe være rationelt at kræve en yderligere dokumentation fra landets højeste sagkundskab inden for det pågældende område, eller at indføre særlige løvbestemmelser om en nærmere begrundelse.